

Norbo, sn. N. Hälsingl. doms. tq,
Gäv. l.

prest benämnd Her brie i Norbo (1528)

o. 1560, Peder Swarts krönika

(bdéns utg.), s. 127 (i or.

är brie av senare hand ändrat till
Nils; i avsk. står brik).

Nörbokara

a. a. s. 127 or.

Norbo karar

a. a. s. 128 or.

J. H. F. 1964.